

шо търси, и снабденъ съ сички-тъ географически коренни познания, а въ сжщо-то време и добръ ресувачъ?

Въ минало-то лѣго Ф. Каницъ си свърши послѣдните-тъ пътувания по България и сега работи сериозно надъ първия томъ отъ своята книга, кой-то ще съдържа, отъ начало, единъ краткъкъ уводъ за Бѣлг. История, разни описания изъ България придружени съ оригинални образи: тя ще е до пролѣтъ или най-късно до първата половина на 1875 год. готова.

Бѣлоградчикъ.

Ние са ползувахме отъ случая и г-нъ Каницъ ни позволи една картина отъ оригинали-тъ си, подъ надсловъ развалини-тъ на Бѣлоградчикъ, кой-то за любопитство на читатели-тъ, ние я ксилографирахме и даваме тука нѣкои важни точки за Бѣлоградчикъ. Ето що пише той:

«На единъ пътешественникъ не е дозволено, както на единъ стихотворецъ, да са застоива дълго време при любими-тъ си открития и да ги разглѣжда отъ камъ поетическа часть. Каква хубостъ и каква привлекателностъ са представя тамъ по нѣкои места въ Бѣлоградчикъ, дѣто прозата са размеся хармонически съ поезия-та! Твърдѣ рѣдко са е случвало да са построи въ романтическия свѣтъ една твърдина безъ никаква нужда и причина, кой-то да е заобиколена отъ всякадѣ съ прелестни поля, както е тамъ въ Бѣлоградчикъ.

«Градеца лѣжи на високо место, туку до поли-тъ до тази твърдина, кой-то трѣбваше отколѣ да са съедини по едно шосе съ съседна-та кула, както ми разказваше управитель-тъ на града, но нѣмало пари. Градеца има повече отъ 200 къщи, но сиромашия-та владѣе тамъ твърдѣ много. Население-то са занимава малко нѣщо съ орачество и съ лозарство; най-голѣма-та му печала дохожда отъ аскеръ-тъ, управляющъ отъ единъ мир-алай.